

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis S. R. E. Cardinalis Bona Opera Omnia

Tribus Tomis comprehensa

Opvscvla Spiritvalia - I. Horologium Asceticum. II. Principia Vitae
Christianae. III. Manuductio ad Coelum. IV. Via Compendii ad Deum. V. De
Sacrificio Missae. VI. De Discretione Spirituum ... Operum Eminentiss.
Cardinalis, Tom. I

Bona, Giovanni

Parisiis, 1677

§. 36. Tria Christiano necessaria, ut sibi attendat, ut tempus bene
expendat, ut rectè utatur Sacramentis

urn:nbn:de:hbz:466:1-9969

§. XXXVI. *Tria Christiano necessaria, ut sibi attendat, ut tempus bene expendat, ut recte utatur Sacramentis.*

Fidelitati quam Deo debemus tria præcipuè sunt necessaria. Primum est jugis attentio ad nos ipsos & ad ea quæ operamur, cujus defectu à recto tramite aberrantes per invia & aspera proficiscimur, nostramque felicitatem quærimus ubi non est, & si ab alio ostendatur non credimus. Vsu rationis homo à feris, fide ab infidelibus distinguitur. Cum ergo temerè, sordidè, inconsideratè, ventris, vel gloriæ causa & cum impetu aliquid agit, perit hominis officium & ad feras declinat. Cum verò propter se & sua commoda ad agendum movetur, cum infidelibus computatur. Sicut artem perficiunt opera, quæ secundum artis præscriptum fiunt: ita hominem fortem, justum, modestum, prudentem faciunt opera, quæ fortiter, juste, modeste, prudenter fiunt.

Secundum est bonus temporis usus, à cujus momento pendet æternitas. Monent Philosophi solam rerum salubrium notitiam viro sapienti non sufficere, sed studium etiam necessarium est, nec permittendum, ut ulla exercendæ virtutis occasio elabatur. Volat enim irrevocabile tempus & quod inutiliter transigitur, nemo restituere potest. Volat tempus, & non advertit insipiens quid amittat. Juvat nimirum confabulari & genio indulgere, donec transeat dies: & sic teritur tempus acceptabile, sic dies & horæ prætereunt, quas ad veniam obtinendam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam misericors Deus indulget. Quod si de verbo otioso, quod nullam scilicet rationabilem causam habet, rationem reddituri sumus, quanto magis de tempore inutiliter transacto?

Terrium est rectus usus sacramentorum Pœnitentiæ & Eucharistiæ, ex quorum frequentia parum proficimus, quia frigidè, ac sine prævia dispositione ad ea accedimus. Proprii verò illorum fructus sunt, si ex pœnitentia crescit in nobis humilitas & amor propriæ abjectionis: ex Eucha-

istia suavitas & mansuetudo erga proximum & amor erga Deum. Sicut avarus diu noctuque divitiis inhians, nihil cogitat nisi lucrum & pecuniam, ita qui sæpius hæc Sacramenta suscipit sicut oportet, semper ad Deum anhelat, nec aliud potest sine ingenti molestia cogitare. Vitæ perfectæ fundamentum hoc est, omnimoda abstractio à rebus omnibus, quæ Deus non sunt.

§. XXXVII. *Pœnitentiam omnibus Christianis necessariam esse.*

OMnis Christianus sic vivere, sic mori debet, ut continuo luctu & squallore ostendat se pœnitentem esse, qui pro peccatis commissis satisfacere satagit & ab omni labe purgari. Hoc initium fuit, hæc summa Evangelicæ prædicationis: *Fuit Joannes in deserto baptizans & prædicans baptismum pœnitentiæ in remissionem peccatorum. Mar. 1. 4.* Ipsemet Iesus dux & legifer noster cum se primum hominibus manifestavit: *Venit in Galileam prædicans Evangelium regni Dei & dicens: Quoniam impletum est tempus & appropinquavit regnum Dei: pœnite mini & credite Evangelio. Ib. 14.* Et alius Evangelista ait, *Capit Iesus prædicare & dicere, Pœnitentiam agite, appropinquavit enim regnum cœlorum Matt 4. 17.* Præmissa est pœnitentia, tanquam dispositio ad suscipiendum Evangelium, ut anima ab omni maculâ emundata idonea fieret ad gratiam Dei recipiendam, quæ in malevolam animam non intrat, nec habitat in corpore subdito peccatis. Sacrificium placabile & Deo gratum est, cum homo resipiscens se deliquisse fatetur & agnoscens iniquitatem suam, veniam contrito corde à Deo postulat quem offendit. Hoc maximum peccati malum est contemptus Dei, nam qui peccat, Deum spernit & odit: cujus flagitii & perversitatis causa est defectus fidei & considerationis. Quis enim tantæ dementiæ, & temeritatis foret, ut legem Dei violare & transgredi auderet, si verè crederet & intelligeret quid sit Deus & quid sit ipsum offendere, cujus summa boni-